

Vámos György:

Mikor nézünk végre tükörbe?

Tisztelt Magyar Állampolgárok!

Önök elé tárok most 15 pontot, melyeket még 2009. júliusában írtam az internetre abban a reményben, hogy mindazok akik elolvassák ráébrednek arra, valójában mit kellene tennünk és mit kellene tennie majdani kormányunknak, ha a választások után végre megszabadulunk a népnúzó társulattól, akik akkor már hosszú ideje rajtunk élőködve, sorsunkat tönkre téve uralkodtak rajtunk.

Gondoljanak csak bele, hogy a felsorolt tizenöt, mondhatnám követelésből mi teljesült mára és mi az ami - nagyon úgy néz ki -, hogy a nemzetben gondolkodók minden erőfeszítésre sem fog megvalósulni. A kétharmados többséggel azt hittük „miénk a világ“ de ma, azaz 2011. április 17-én be kell látnunk, hogy még a fél világot sem sikerült biztosítani számunkra a reményekkel teli kétharmados többségi társadalmat vezetőknél, így aztán felteszem a kérdést: ezek szerint mi kellett volna ahhoz, hány harmad, hogy sorsunk jobbra forduljon. Ugyan lesz alkotmányunk de ettől még senki sem fog jól lakni. Attól még, hogy a kilakoltatási moratóriumot néhány hónappal megtoldották a végrehajtások önhibájukon kívül vagy önhibájukkal együtt bajba jutott nemzettársaink ellen elindulnak. Gondoljanak csak bele abba, mi lesz azokkal, akik utcára kerülnek és mi lett azokkal, akik a milliárdokat az állam, azaz mindnyájunk közös kasszájából elrabolták.

Mindazok számára akik raboltak, megmaradt a büntetlenség, megmaradtak a vagyonok. Sőt, a külföldön ezidáig elrejtett adómentes offshore cégekből származó jövedelmeket is visszahozhatták. 2006. igazi bűnöseit mind a mai napig senki nem büntette meg, köszönik szépen jól vannak. Nem sikerült mindmáig meggátolni a nemzetközi sajtóvilág rendszeres támadásait országunk ellen, sőt a helyzet napról napra nehezebbé válik, hiszen megkezdődtek a rendszeres demonstrációk a közpénzen fizetett állami alkalmazottak részéről is.

Mindazok akik engem ismernek, úgy a televízióból, mind megjelent írásaim kapcsán pontosan tudhatják, hogy sokszor alkalmaztam jobbító kritikát pontosan azért, hátha mindazok akiknek fel kéne figyelni arra, mik a folytatólagosan elkövetett hibák, felfigyeljenek rá. Így aztán sajnálattal kell megállapítanom, az úgynevezett nemzetben gondolkodó állampolgárokon kívül, azoknak akiknek helyzetüknél fogva komolyan kellene venniük gondolataimat, írásaimat, azoktól mára már létezem kell féltennem. Érdemes elgondolnodni azon, mi változott az egyszerű állampolgárok számára, meddig kell várnunk még egy jobb élet reményében.

Mit kíván a Magyar Nép, a Magyar Nemzet?

1. A Parlament feloszlását
2. Azonnali új választások kiírását
3. Igazi haladéktalan rendszerváltást
4. Új alkotmányt
5. Az antidemokratikus rendszer egykori kiszolgálóinak kizárását örökre a közéletből
6. Mindenféle paktumok titkosított akták nyilvánossá tételét
7. A rablóprivatizáció felülvizsgálatát az igazi ügynökök tartótisztek és parancshozók listáinak nyilvánosságra hozatalát a médiumok teljes átvizsgálását
8. A médiaegyensúly helyreállítását
9. Felelősségvontást mindazokkal szemben, akik kifosztották az országot, és nyomorba döntötték a nemzetet

10. A fizetésképtelenné vált családok tartozásainak kifizetését, a rabolt pénzekből

11. Az elmúlt hét év kormánytagjainak és holdvaruknak elszámoltatását és felelősségre vonását

12. A határon túli magyarság részére teljes jogú magyarságot

13. 2006-os brutális események igazi kivizsgálását és a valódi felelősök bíróság elé állítását példabírásként büntetés kiszabását

14. A csalárd módon szerzett külföldi kézre átjárt ingatlanok tulajdonosi körének átvizsgálását és nyilvánosságra hozatalát.

15. A multik terjeszkedésének megállítását a vidék, a magyar parasztság felemelkedésének egyértelmű lehetőségét, a magyar föld védelmét.

Hogy mindenki elgondolkodjon azon, valójában mi vesz bennünket körül, mit szerettünk volna és mi az, ami megvalósult, mi az, aminek meg kellett volna, de nem valósult. Mellékelem egy korábbi 2008-ban írt cikkemet, mely sok-sok hírportálon elérhető és amelyhez az első gratulációt annak idején Dr. Papp Lajos nemzetben gondolkodó szívsebész professzortól kaptam.

Miért nem lettünk nemzet?

Eltelt húsz év. Harmincöt éves voltam, most ötvenöt vagyok. Közben felnőtt egy nemzedék. A körülöttünk lévő rendszerváltó országok mind nemzetté kovácsolódtak, csak nekünk, magyaroknak nem sikerült. Lehet, hogy nem akartuk mi magunk eléggé, vagy a fejünk felett levő mágiikus kezek nem engedték.

Én az utóbbira voksolok. De vajon kik ezek, és miért nem engedték, hogy nemzetté váljunk?

1956-ról azt hittük, a fordulat éve lesz; országból nemzetté válunk. Nem váltunk. A forradalmat leverték, idegen segítséggel. A világ drukolt nekünk ugyan, de közben mégiscsak hátradőlt, és úgy nézte, hogyan vérzik el a magyar élet.

Magunkra maradtunk. 1956 leverői és megtorló végigvezették az utat, és 1989 hajnalán átadták a stafétabotot gyerekeinknek: itt csak úgy lehet rendszerváltás, ha „ezek“ nem szerveződnek nemzetté. Ez „magyarország“, csupa kisbetűvel, és nem a MAGYAR NEMZET. Vegyétek tudomásul - gondolták magukban, néha tudtukra is adták -: nincs magyar nemzet, nincs magyar média, de legfőképpen nincs rendszerváltás! A múlt feltárását pedig felejtették el, nincs múltatok, nincs jelenetek, a jövőt pedig mi diktáljuk, buta magyarok!

Ezt próbálják éreztetni velünk hosszú évtizedek óta, de amíg szusz van bennünk, ki kell jelentenünk, ebbe soha nem nyugodhatunk bele! Csaknem húsz év kellett, hogy megértsük, egyszer négy évet leszámítva félrecsúszott minden.

El vagyunk veszve! De talpra, magyar, elég volt! Nem hagyhatjuk tovább magunkat!

Tenni kell, és tenni is fogunk, megalkotjuk a nemzetet - dehogyan vagyunk elveszve! Mit is mondott Orbán Viktor? „Politikai változás kell 2009-ben.“ Igen. Az SZDSZ a csaknem húszéves ármánykodás után szétverte saját magát (előbb kellett volna). A szocik megroggyantak, két részre szakadtak: a Böszmére és a tőle féltők, az igazságtól rettegek táborára. A hazu-

dozások kora lejárt, elég volt ebből az elfecsérelt húsz évből! A kormány már többször falhoz állította saját magát, de mégsem tudtunk élni vele! Új időszámítás

kell, hogy kezdődjön, de nélkülük! A jobb- és baloldali nyomor összeért. A villany- és gázzsámlának nincs bal vagy jobb oldala, azt be kell fizetni. A szép jövő reményét, a boldog család légkörét, a nemzet érzését vették el tőlünk ezek a celebek, a bőrünkön meggazdagodott népnúzó. Hol van már '56 szelleme? Ha még hírmondó maradt belőle, azt gyorsan körbezárták kordonokkal.

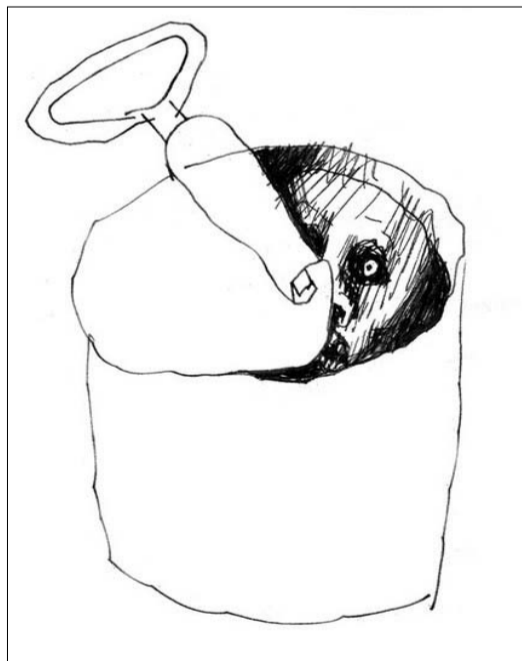
Bontsuk le a kordonokat - végérvényesen!

Elszámoltatást, felelősségre vonást, végre felemelkedést a magyar nemzetnek! Az ÁVH megszűnt 1956-ban, de szelleme tovább élt az elbocsátott légióban és él leszármazottaikban, akik a szüleik által teremtetett egzisztenciájukban békésen üldögélnek a mai napig is. A Munkásörtség megszűnt, de szelleme tovább él az In-Kalban, él, és tevőlegesen fellép ellenünk, ha kell. Hát ezt nem akarjuk tovább.

Trianon óta, egyedülként a világon, van egy ország, amely önmagával határos. A két Németország között leomlottak a falak, a két térfél népessége azóta ismét egy nemzetet alkot. Mi átjárhatunk ugyan saját határainkon, de magyar testvéreinkkel ennek ellenére határosak vagyunk. Csak érzelmeinkben lehetünk a 15 milliós magyar nemzet, mert 2004. december 5-én újra határokat emeltek közénk.

Ők is magyarok a határon túl.

Értitek? Hozzánk tartoznak, mi hozzájuk. Egy nemzet vagyunk, a magyar nemzet. Példaképelem a nagyapám volt, nem telik el nap, hogy valamilyen módon ne gondolnék rá, ne jutna eszembe. Egy magyar zsidó, Munkácsról. Sok mindenre kötelez az emléke. Tőle hallottam először a Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország című dalt. Nos, tudni kell, ezt az operettbetétdalt a Vincze-Kulinyi páros szerezte - zsidók voltak mindketten. S mindkettejüket az egyik sötét izmus, a náciizmus pusztította el, de csodálatos és maradandó alkottak.

„Ezek“ ezt nagyon nem szeretik hallgatni, mert erre a csodálatos dalra nem lehet kilőni a zsidó adut. Más mindenre igen, ami magyar. Szitokszóvá váltunk: magyarkodsz? Hát miért, mit kellene tennem? 1944-ben a nyilasok döntötték el, ki a magyar. 1956 után „ezek“ döntöt-

ték el, ne legyél magyar, s akarataknak nyomatékot is adtak, ha megpróbáltad. Sok évvel később a Böszme azt mondta, „kurva ország“, és ő akarta eldönteni, kik legyünk, majd szétveretett bennünket.

Meddig tűrünk még? Már minden kötél elszakadt, amin rángattak bennünket. Saját 1956-ot csináltak 2006-ban; most nem a tetőről lőtték a nemzetet, hanem az utcán, szemtől szembe. Gumilövedékkel. Ahogy az '56 október 25-i véres csütörtöknek ez idáig nincs „gazdája“, a 2006 őszen történeteknek sincsenek néven nevezhető, igazi felelősei! A történelem ismétli önmagát. Egy filmet, ha sokszor levetítenek, unalmassá válik. Rajtunk múlik csak, hogy hagyjuk hogy ugyanaz a film peregjen! A magyar nemzet tragédiája.

Változást neked, magyar nemzet, mert megérdemled, sokat és gyötrelmesen vártál. És be kellene végre bizonyítanunk, hogy ez mégsem egy következmények nélküli ország!